

Paulus' reis naar Rome

door: Peter Cuijpers

Handelingen 27:1-13

Handelingen 27 en 28 beschrijven de reis van Paulus naar Rome, en zijn verblijf aldaar. Rome stond al voor zijn gevangenschap op Paulus' agenda (vgl. Hand. 19:21; Rom. 1:11-15). Nu was het moment gekomen dat hij daadwerkelijk naar Rome vertrok; echter niet als vrij man, maar als gevangene. Omdat hij zich op de keizer had beroepen, moest hij in Rome terecht worden.

Reis van Paulus naar Rome

Paulus' reisgenoten

Vers 1-2. In het eerste vers is weer sprake van het woord 'wij', dat vanaf Handelingen 21:17-18 niet meer voorkwam. Hieruit kunnen wij opmaken dat Lucas zich weer bij het gezelschap heeft gevoegd en de reis naar Rome heeft meegemaakt. Ook Aristarchus, een Macedonische broeder uit Tessalonica, vergezelde hem (vs. 2; vgl. Hand. 19:29). De Romeinse wet stond niet toe dat gevangenen door vrienden vergezeld werden; zij zijn dus meegegaan als gewone passagiers. De gevangenen werden toevertrouwd aan een hoofdman die Julius heette, een veel voorkomende naam bij de Romeinen, en het schip waarvan zij gebruik maakten hoorde thuis in Adramyttium, een havenstad in Mysië.

Ook wij christenen zijn op reis; onze bestemming is het Vaderhuis. Zoals we zullen zien, heeft God ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst. Het is een troostrijke gedachte dat we deze reis niet alleen hoeven te maken. In Zijn genade heeft God ons reisgenoten gegeven – broeders en zusters – die ons in moeilijke tijden bijstaan en bemoedigen.

Van Caesarea naar Kreta

Vers 2-13. Het schip zette koers in noordelijke richting, en een dag later liepen zij de havenstad Sidon binnen. De afstand Caesarea-Sidon is ongeveer 100 km; dit kon bij gunstige wind in een dag worden afgelegd. Julius, de hoofdman, was Paulus goed gezind. Hij behandelde hem vriendelijk door hem toe te staan naar de vrienden te gaan en zich door hen te laten verzorgen (vs. 3). De vrienden kunnen persoonlijke vrienden van Paulus zijn geweest, maar veel waarschijnlijker is het een aanduiding van de plaatselijke gelovigen in Sidon. Bij de verzorging moeten we denken aan gastvrijheid; een bad, kleding, voedsel of geld. Dit alles moet Paulus als zeer bemoedigend hebben ervaren (vgl. Hand. 28:15).

Laten we de bemoedigingen nog eens op een rij zetten:

- Lucas en Aristarchus waren als reisgenoten voortdurend in zijn nabijheid;
- Julius behandelde Paulus vriendelijk;
- Paulus kreeg toestemming naar zijn vrienden te gaan om zich door hen te laten verzorgen.

Vaak staan we alleen maar stil bij de negatieve dingen in ons leven. Het is echter veel beter ons op positieve zaken te richten. Als we ons alleen op negatieve dingen richten, is het gevaar groot dat we gaan klagen of mopperen. Stilstaan bij wat positief is, heeft dankbaarheid en blijdschap tot gevolg. Hoe vaak tellen wij onze zegeningen?

Vanaf Sidon verliep de reis minder voorspoedig. De winden waren tegen en zorgden voor de nodige vertraging (vs. 4-8). Het werd zelfs zó gevaarlijk dat Paulus waarschuwde om niet verder te varen (vs. 9-10). "De hoofdman had echter meer vertrouwen in de stuurman en de schipper dan in wat door Paulus werd gezegd" (vs. 11). De plaats Schone Havens of Goede Rede (vs. 8), was ongeschikt om te overwinteren. De meerderheid gaf de raad koers te zetten naar Feniks, een haven op Kreta, om daar te overwinteren (vs. 12). Zo gezegd, zo gedaan: "En toen er een zachte zuidenwind opstak, meenden zij hun voornemen te hebben bereikt, en na het anker te hebben gelicht voeren zij dicht langs de kust van Kreta" (vs. 13).

Een profetische betekenis?

Veel Bijbeluitleggers hebben zich afgevraagd of er in de zeereis van Paulus vanaf Caesarea naar Rome een profetische betekenis ligt opgesloten. Het boek 'Leidraad voor het Bijbels onderwijs' van E. Dönges en O. Kunzeⁱ merkt hierover het volgende op: 'De zeereis van Paulus naar Rome kan ook beschouwd worden als een beeld van de wegen Gods met de Gemeente. Onder vervolgingen en gevaren, die haar van de Romeinse keizers en later van de R.K. kerk bedreigden, en heden nog door vele boze leringen bedreigen, wordt zij door God bewaard en gedragen. Haar uiterlijke vorm, de zichtbare eenheid, is verloren gegaan, maar die ertoe behoren (de gelovigen) worden allen gered, komen allen veilig aan land, in het eeuwig Vaderhuis boven'.

Geïnteresseerden in de allegorische uitleg van deze zeereis wil ik ook graag verwijzen naar de site van Oude Sporen.ⁱⁱ

Om over na te denken

"De hoofdman echter had meer vertrouwen in de stuurman en de schipper dan in wat door Paulus werd gezegd" (vs. 11).

Stormen gaan ook aan christenen niet voorbij. De Bijbel leert dat wij in een storm, een crisis, terecht kunnen komen. Soms door eigen schuld, zoals in het geval van Jona, maar soms door toedoen van anderen, zoals hier bij de apostel. God had hem duidelijk gemaakt dat het veel te gevaarlijk was de reis voort te zetten. Het was verstandiger in de plaats Schone Havens (of: Goede Rede) te overwinteren. Paulus waarschuwde dan ook dat verder varen met ongemak en grote schade gepaard zou gaan. Niet alleen de lading en het schip zouden in gevaar komen, maar ook hun eigen leven (vs. 10).

Nadat men de woorden van Paulus had aangehoord, ging men in beraad. De stuurman en de schipper waren het niet met Paulus eens en gaven het advies om verder te varen. En aangezien zij ervaren zeelieden waren, en Paulus maar een leek, vertrouwde de hoofdman meer op het advies van de schipper en de stuurman. Er waren slechts enkelen die zich achter Paulus schaarden, de meerderheid hechte meer waarde aan de woorden van de stuurman en de schipper (vs. 12). En toen er ook

nog een zachte zuidenwind opstak, was alle twijfel verdwenen. Het anker werd gelicht en de reis werd voortgezet (vs. 13).

De oorzaak waardoor wij vaak in problemen komen, is dat wij naar de verkeerde 'deskundigen' luisteren. De Psalmen beginnen met de openingszin: *"Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, (...) maar aan des Heren wet zijn welgevallen heeft, en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht"* (Ps. 1:1,2). Dat is de grondslag waarop alle Psalmen zijn gebaseerd. Luisteren we naar het Woord van God, of naar de raad van de goddelozen? Er lopen op christelijk erf heel wat raadgevers rond die het beter menen te weten dan Paulus of de Heer Jezus. De Heer leerde Simon Petrus eens een les in het vissen. Simon was op dit gebied de deskundige. Toen de Heer hem de opdracht gaf naar de diepte uit te varen om daar zijn netten uit te werpen voor een vangst, antwoordde hij: *"Meester, de hele nacht dóór hebben wij ons ingespannen en niets gevangen; op Uw woord echter zal ik de netten uitwerpen"* (Luc. 5:4,5). Simon Petrus zal bij zichzelf hebben gedacht: 'Dit wordt niets'. Tóch gehoorzaamde hij de Heer Jezus: *"(...) op Uw woord echter zal ik de netten uitwerpen."* Er zijn echter tal van 'deskundigen' die deze houding van Petrus niet hebben. Zij denken het beter te weten dan de Heer Jezus of Paulus.

Of het nu gaat om het vissen van mensen – het evangelisatiewerk, de koers die we als gemeente moeten varen, de opvoeding van onze kinderen, ons huwelijk etc., in wie hebben wij meer vertrouwen: Is het Paulus, of kiezen wij voor de stuurman en de schipper? Helaas heeft de meerderheid meer vertrouwen in menselijke leiders dan in wat door Paulus wordt gezegd. Het wereldse denken heeft in de christenheid vaste voet gekregen. 'De tijden en omstandigheden zijn veranderd', zo zegt men. 'Vrouwen die het zwijgen opgelegd krijgen in de gemeente, dat is toch niet meer van deze tijd!' 'Een boterbriefje? Hoe oubollig kun je zijn?' Dit rijtje kan met tal van voorbeelden worden uitgebreid. En met pijn in het hart moeten we vaststellen dat de meerderheid het met dit soort stellingen eens is, christenen die ondanks alle waarschuwingen van wal steken en zich door 'een zachte zuidenwind' laten meedrijven (vs. 13).

Oude Sporen 2010

ⁱ Uit het Woord der Waarheid - Aalten.

ⁱⁱ <http://www.oudesporen.nl/Download/HB24.pdf>
<http://www.oudesporen.nl/Download/OS1537.pdf>